

Брястъ, горско дърво; тънките клони отъ брястътъ сѣкътъ додѣто се зелени, складатъ ги на кумули, наречени *листиници*, запазватъ ги за зимѣ за храна на добитѣка

Буболечка, общо име на дребните съ крачка животинки, които пълзятъ по земята кротичко или хвърчатъ ниско, като *мравя*, *божя-кравича*, *калинка*, *куколежа*.

Буенецъ, мома, която води лазарекото хоро по Лазаревата сѣбота; тя бива натруфена съ особито красиво облекло, което другите момичета-лазарки не носятъ, и тоя наkitъ въ другъ денъ се не носи, освѣтъ на Лазаровденъ. Въ ржката на буенеца е да води лазарките малко кротко, или буйно-силно.

Буенъ, човекътъ съ особита тѣлесна, душевна сила, буйность.

Буенъ юнакъ,

Огненъ азъдеръ.

Думата буенъ—на—но—се прилага и при думитѣ: ударъ,—вѣтръ,—вода,—огнь,—гора,—сълзи, растение, дъждъ,—слово, за да имъ се придаде особита сила, устрѣмление, буйность, бурность.

Буйно се врата потропаха,

Страшно кучета залахъ. нр. п.

Буйна ми вода потече,

Че ми думитъ завлече?

Буенъ ми вѣтръ повня? . . .

Че ми думитъ завня? . . .

Да ми сѣ буйни дъждове,

Или сѣ тежки снѣгове. . . нр. пс.

Буйни отиове кладъхъ. . .

Буйна се гора развива,

Майки се сѣрце налива. . . нр. пс.